

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

priskontrolrådet er der altså ikke nogen afvigelse i forhold til den nugældende lovgivning.

Såvel i den gældende lov som i det foreliggende lovforslag er der nogen forskel på vejledningen med hensyn til prisberegningen for det aftalebestemte område og vejledningen med hensyn til beregningen af maksimalpriser og -avancer. For det aftalebestemte område kan der tages hensyn til omkostninger ved indkøb eller genindkøb, medens maksimalpriser skal afgive dækning for omkostninger ved varens indkøb. Genanskaffelsesprincippet er således ikke knæsat ved beregningen af maksimalpriser og -avancer. Dette kommer i praksis frem i prisstigningsperioder. Ved fastsættelse af maksimalpriser eller -avancer kan pristigningen afdæmpes, og det ville næppe have nogen interesse at fastsætte maksimalpriser og -avancer, såfremt genanskaffelsesprincippet i så fald altid skulle lægges til grund for beregningen.

Det ærede medlem var også inde på lovforslagets § 10, stk. 3, sidste pkt.:

„Ved fastsættelsen af nettoavancen vil priskontrolrådet være berettiget til at tage virksomhedernes hele økonomiske stilling i betragtning.“

Denne bestemmelse blev indføjet i prisloven ved ændringen i maj 1951 i forbindelse med den ekstraordinære bestemmelse, der tog sigte på at imødegå virkningerne af lønstigningerne pr. 1. marts. Denne ekstraordinære bestemmelse er, som det ærede medlem ganske rigtigt sagde, forældet, men det er et spørgsmål, om den ikke fortsat vil være af en vis værdi ved administrationen af prisloven. Dens værdi ligger særlig i det bevismæssige, nemlig i de tilfælde, hvor det er vanskeligt at påvise den rette fordeling af generalomkostningerne på en branches forskellige grene. I realiteten har det princip, som bestemmelsen giver udtryk for, også tidligere, ganske vist uskrevet, været praksis, og det gør det måske betænkeligt at fjerne lovbestemmelsen, idet man i så fald måske kunne slutte modsætningsvis. Iøvrigt administreres bestemmelsen og skal bestemmelsen administreres med stor varsomhed. Endelig må det erindres, at bestemmelsen har to sider. For erhvervene er det en beskyttelse, at bestemmelsen også giver priskontrolrådet mulighed for at tage underskuddet i en erhvervsgrænse i betragt-

ning ved fastsættelse af maksimalpris eller -avance for en anden erhvervsgrænse. Dette vil også kunne få betydning for det aftalebestemte område, og her henviser jeg til bemærkningerne til lovforslagets §§ 6—9.

Endelig fremsatte det ærede medlem forskellige bemærkninger om lovforslagets § 11. § 11 går bl. a. ud på, at priskontrolrådet i prisregulerende øjemed kan foreskrive, at en vare eller dens emballering skal mærkes på en måde, der kan tjene til oplysning om dens holdbarhed. Den nugældende § 13, stk. 3, svarer til lovforslagets § 11 og går ud på, som det ærede medlem sagde, at der kan gives bestemmelser vedrørende varens holdbarhed.

Ved den foreslåede formulering er der i særdeleshed tænkt på konserves, og man har bl. a. som et praktisk eksempel haft film i tankerne. Der er således tænkt på sådanne varer, hvor det er forbrugeren og vel også detaillisten umuligt at skønne over, om der er indtrådt forringelse af varen, efter at den har forladt produktionsstedet og indtil det tidspunkt, da den skal anvendes. Der er derimod ikke tænkt på f. eks. mærkning, der skulle kunne angive noget angående vedkommende vare iøvrigt. Dette spørgsmål kan man naturligvis altid drøfte, og jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at det er tvivlsomt, om man her i prislovgivningen skal medtage noget herom. Såfremt man i et udvalg kan finde enten en anden formulering eller enes om den tidligere formulering, vil det ikke møde nogen modstand fra min side.

Lovforslagets § 17 fastslår, at de maksimalpriser og -avancer, som er i kraft ved nærværende lovforslags ikrafttræden, skal forblive i kraft. Det ville måske falde lidt mærkeligt ud, om maksimalpriser og maksimalavancer, som har været fastsat i henhold til gældende lovgivning, i visse tilfælde, ganske kort forinden en eventuel ny lov bliver vedtaget, skulle falde bort. Det er baggrunden for forslaget § 17, og jeg mener, at det, således som forholdene ligger, er rimeligt at opretholde denne bestemmelse.

Jeg tror, jeg kan nøjes med disse bemærkninger til det, der er fremkommet, idet jeg iøvrigt naturligvis meget gerne i det udvalg, jeg forudsætter vil blive nedsat, vil drøfte disse problemer nærmere.

Krag: Det fremgik af den højtærede handelsministers svar, at han synes at have